

פרטיאל מס. 46

ועדת משנה של ועדת הכספים,
שהתקיימה ביום ג' יב' סנחם אב תש"א
14.8.51 בשעה 10.00

בזכרו חברי הועדה:

היו"ר ד.צ. פנקס
י. רוקח
ע. נפתלי

י. זגני - החשב הכללי

ס ו ז מ נ י ס :

ד"ר שיבא - מנהל משרד הבריאות
מר איסקרוביץ - מטעם משרד הרווחה

היו"ר ד.צ. פנקס:

רבותי, אני פותח את הישיבה.
בקשנו את השתתפותך בישיבה זו, ד"ר שיבא,
הואיל והתעוררו אצלנו כמה שאלות לגבי משרד הבריאות.

השאלה הראשונה היא, מה צריך להיות הסכום של השתתפות הממשלה להחזקת מטות בבתי-חולים ציבוריים. בתקציב שנבמר ב-31.4, קבענו 350 ל"י למטה כללית, ובהתאם לזה למטות האחרות פחות, 262.500 ל"י - למטת חולה ריאה, ו - 175 ל"י - למטת חולה רוח, וזה כבר אחרי התוספת. בוועדת הכספים הודיעה להגדיל את ההשתתפות ל-350 ל"י ל-350 ל"י. הושמעה דרישה אחרת, להשוות את התשלומים למטות חולי ריאה וחולי רוח ל-350 ל"י. הושמעה עוד דעה, לקבוע -400 ל"י למטה כללית, ובהתאם לזה להגדיל את ההשתתפות ליתר המטות. עלינו להחליט עכשיו מה לעשות בענין זה. מי שרצה להשוות את ההשתתפות לכל המטות ל-350 ל"י, השתמש בנימוק שהתשלום שבית-החולים מקבל מחולים התופשים מטות כלליות, הוא בגופו יחסי יותר גדול מהתשלום למטות אחרות, כי החולה במחלה כללית שוכב זמן לא רב, ואפשר לגבות ממנו תשלום, מה שאין כן מחולי ריאה ורוח, השוכבים חדשים, ושעליהם אי אפשר להטיל תשלום כשביל זמן מחלתם. אנו מבקשים לשמוע את דעת אדוני בענין הזה, למרות שאין באפשרותנו להתחייב לקבלה. ברצוני עוד לומר, שאולי לא נחתוך את הענין בגופו טופי, את זאת תעשה הכנסת וועדת הכספים השניה, בשעה שתקבע את התקציב הבא, ואני אמצא סיפוק רב בכך שלא כל התיקונים הטובים נעשו דוקא ע"נו.

ד"ר שיבא:

ברצוני להתחיל בשאלת חולי רוח ושחפת, הואיל ואני הייתי היוזם להצעה של השואה. אנו היוס בשטח זה בהצגתם עם המטפר הגדול ביותר של מטות פרטיות, ויש לעשות דבר-מה בענין הזה. לא מספיק לקבל דו"ח, שגם בתקבל בעתונים, שבעקבותיהם באה התעוררות חד-פעמית, כבענין "גפן". לנו יש תשע פניות ביום, מהן אנו מספקים זולק קטן ביותר, מחוסר מקום, ואם אנו מספקים פניות אנו עושים את זה למקורות כמו בעכו. חולי רוח וריאה שוכבים הרבה מאד זמן. ישנם מקרים שחולי רוח שוכבים 20 שנה - יש לנו מקרה כזה - ואי אפשר להוציא את האיש. חולי ריאה שוכבים מיניטום חצי שנה, ובגופו סמוצע תשעה חדשים, את זמן שכיבתם הממוצע של חולי רוח אין אנו יכולים לקבוע עכשיו. זה מהנחה גלל עצום, לפי מיטב הכרתי כל המוסדות הכל הסיפאל. גמקרים, אלה יחזו צריך להיות בידי הממשלה. אני מבין שבמסך שלוש שנים אי אפשר להגייץ לזה, ובכל זאת יש לממשלה, טשני הטובים האלה למעלה מאלף מטות. זה מתחלק ל-400 מטות לחולי שחפת ו-600 מטות לחולי רוח. הייתי אומר אפילו יותר, אלא שישבן מטות, שלא היינו רוצים לקרוא עדיין מטות הואיל והמצב שם עדיין קשה מאד. אנו יודעים שבישוב ששנו רק גורם אחד, שמתוך לחץ ידידים וקרובים, ולא מתוך הכרה רפואית, דואג לאנשים אלה באמת, כי אי אפשר לקחת אדם תרבותי, ולהכניסו למקום כמו בני-ברק או עכו. אבל מספר המטות שהם נותנים אפילו אינו מספיק לחבריהם שלהם, ויש אפילו במוסדות הממשלה אנשים של קרן הנכות, אבל אנו משתדלים שלא לקבל אנשים אלה, כי יש לנו לחץ יותר מדי גדול של אנשים שאין להם כל גואל. ישנה רק אפשרות ללכת או לגבעת שאול או לשרון,

ואלה אינם יכולים להקרא מוסדות רפואה אלא מקומות מחסה, כי במוסד רפואי אנו עושים רפוי באינטולץ או בשוק אלקטרי, ובכל זאת מגיעים לשעור של 37% ברפוי חולים. אמנם עוסקים ברפוי זה, באופן רציני, רק ארבע שנים. עושים גם חירורגיה, אבל את זה עושה רק קרן הנכות. ישגן, איפוא, הוצאות גם לחולי ריאה ורוח, ולכן ראיתי בהקצבה הקטנה לחולי רוח, וגם לחולי ריאה, חוסר נטיה מצד איזה שהוא גורם, להכנס לעול הזה. אמנם אם תשאלו אותי, אם רצוי שיכנסו גורמים קטנים לעניינים אלה, אזי אומר שלא, כי פתח-תקרה, חדרה ותל-אביב אינם יכולים לפתוח מוסדות, תל-אביב אולי כן, כי יש בהם מספיק חולי רוח, אבל מוסדות קטנים אולים פי שתיים יותר ביוקר ממוסדות גדולים, באופן יחסי. מוסדות כאלה צריכים להיות מתוכננים כמוסדות גדולים עם 500 - 800 מטות, ואז אפשר לתת לזה את כל השרותים הדרושים, בית-ספר, חקלאות וחעסיה. מתוך השקול הזה ראיתי חובה להגדיל את השתתפות הממשלה למטות חולי רוח. זה יותר חשוב מפתחות מדבקות, כי אלה מבחינה סוציאלית אינם מהווים יותר בעיה. בזמני חולה טיפוס היה שוכב 10 חדשים, היום הוא רק שוכב 14 יום.

בכמה עולה מטה לחולה רוח, לטנה?

י. רוסח:

במוסד טוב - 1000 ל"י. בגבעת שאול מעריכים את ההוצאות ב- 1,750 - 2,000 ל"י ליום.

ד"ר שיבא:

זהו החצי מטה שעולה מטה כללית. מטה כללית עולה מטה 4,500 - 5,500 ל"י.

י. רוסח:

כבר ב - 350 ל"י למטה כללית, - 262 ל"י למטה חולה ריאה, ו- 175 ל"י למטה חולה רוח, יש לנו דפיציט של - 50,000 ל"י, לעומת מה שהחשב בכללי הודיע לנו שעומד לרשותנו, וזה אסור, אפילו אם אין מגדילים את התמיכה למגן דוד אדום ולליגה למלחמה בשחפת.

ד"ר שיבא:

ברצוני להגיד שגם חולים במטה כללית מהווים מקרים סוציאליים, ואי אפשר להגיד כמה זמן הם צריכים לשכב. יכול להיות שאדם ישכב שלושה חדשים. אין אנו מקבלים בכלל אנשים בעלי אמצעים, כי התור למקרים סוציאליים גדול מדי, ובעלי אמצעים יכולים ללכת לבתי חולים פרטיים. מטה כללית עולה כפליים ממטה לחולה רוח. אם אתה מגדיל את התמיכה למטה חולה רוח מ- 175 ל"י ל- 350 ל"י, זהו דבר עצום.

י. רוסח:

הסקולים שלנו בקבעים לפי הטוחים של האספוז בהם אנו מפרגים הכי קשה - ואלה רוח וריאה. לחולי רוח יש לנו 326 מטות נחמכות, לחולי ריאה 525 מטות נחמכות, ולחולים כלליים 1850 מטות נחמכות. ברצוני להעיר הדוע אינני מציע העלאה למטות הכלליות. בארץ זו יש לנו שלושת אלפים מטות משלתיים. ראשית כל אני טוען, שכל מי שמקבל תמיכה מהממשלה, יש לו הכנסה נוספת על מטה. על קופת חולים אני לא מדבר, כי בבטוח יש להם סעיף מפורט "אספוז". שנית, יש לנו מתי חולים ממוכלים, בהם יש אחוז מסויים של אנשים המסלמים את כל דמי בית החולים "פול-פאינג". זה בקופת-חולים. אם אני לוקח את העירייה, אז הממוצע בהכנסה ממטה הוא - 1,200 ל"י. חוץ מזה הממשלה מסלמת בסביל כל אדם שהיא מכריזה כי היא אחראית לאספוז. אנו מסלמים לעיריות ירוסלים, תל-אביב, וחסיפה בקופת-חולים 1,250 ל"י עד - 2 ל"י, זאת אם אני מצרף את הסכום שאנו נותנים כהשתתפות, את התוספת שאנו נותנים לכל בית-חולים בסביל עולים, ולא רק אנו אלא גם הסעד, כי כאשר הסעד שולח חולה הוא מסלם בסבילו. אז ישנם כבר סני מקורות שמהם ההוצאה למטה למוסד לא מסלמתי בעשית יותר קטנה. שליטת, ברצוני לדאוג, בכמה אנו מסתמכים בעצמנו באספוז. אם בבית-החולים העירוני בתל-אביב היו 13,000 קבלות, אז לנו היו, בפרדס פץ, בדג"ני זה "ירקון" 4000 קבלות, מתושבי תל-אביב ויפו. גם - 175 המטות של ג"בליה תפוסות כולן ע"י תושבי המקום. מטה כזאת, אם אני מוריד 750 פרוטה שכל אחד מסלם, עולה לנו ב- 2,750 ל"י, כך שהממשלה כבר היום מסתמכת באספוז תושבי הערים. זוהי השתתפות נכרת באספוז תושבי הערים, ולא לעולים, כי בסביל עולים ישנה השתתפות בין 1,250 עד - 2 ל"י לתולה. לי מפריע, שאנו גמאמים בטטנדרד של מחירים הנמוך ביותר, והעובדים לא רוצים לעבוד

ד"ר שיבא:

אצלנו. יותר טוב להם לעבוד בעירית תל-אביב או חיפה, בבית-חולים עירוני, אבל לא אצלנו. כל זמן שאין לנו מספיק כסף, להשוות את הסטנדרד שלנו בהוצאה לסטנדרד של בתי-חולים נתמכים, אנו נמצאים בטוב קשה ביותר. העובד אינו מבין את המצב, ואני נמצא בדפנוסיכה. באיזו זכות אני יכול להיות יותר זול?

י. זגני:
האם אין מקום להצעת פטרה כאן, שהתוספות למטות חולי רוח וריאה, וגם למטות כלליות, תכתבה רק למטות נוספות. ז.א., אם מוסד פותח עוד טטה נוספת, אז הוא מקבל בשבילה תוספת. ע"כ אנו נגדיל את מספר המטות, וזהו דבר חשוב מאד.

היו"ר ד.צ. פנקס:
זה תלוי באפשרויות הטכניות. לשם פתיחת מטות נוספות צריך לבנות ולרכוש ציוד. אלו הייתי יודע, שבסכומים שקבענו, הגענו כבר למכסימום של השתתפות הממשלה הייתי מבין את זאת. אבל לדעתי עוד לא הגענו למכסימום הזה, גם לא לגבי מטות כלליות, כי הממשלה מגדילה את ההוצאות ואת המסכורות - וזה מחייב עליה בתקציב. משום כך, ובהתחשב עם זה שאנו נמצאים בסוף תקופה שכמעט כבר עברה, ולא נחייב את העתיד, אני מציע להוסיף לכל טטה נתמכת - 50 ל"י. נצטרך אז 56.000 ל"י. באופן יחסי, מבחינת עליה בתחומים של התמיכה, אנו מטיבים יותר לגלה שמקבלים פחות, היינו למטות חולי רוח וריאה, את זאת אני מציע לגבי העבר, ומה שמו זגני מציע, לפתוח מטות נוספות, זה יכול להקבע רק לגבי התקציב הבא. אם אני לוקח 2000 מטות - זה 50.000 ל"י לחצי שנה, לפי המספרים של ד"ר שיבא זה 2700 מטות. אין זה מונע כסובן, שלתקציב החדש משרד הבריאות והאוצר יעשו רפורמת אחרת.

י. רוקח:
לא טוכנעתי מהארגונומטציה של ד"ר שיבא, כי אני יוצא מנקודת מבט אחרת, שהממשלה אינה משתתפת בתף-פרוטה בכל ההשקעות לנבינים ולציוד. מפילו ממסלת המנדט היתה משתתפת בכל השקעה, באחוז בכר. אם אתה מעוניין - ד"ר שיבא - לעודד את העיריות הבודדות שמטפלות באשפוז, ואתה בודאי מעוניין לעודד אותן, אתה צריך לעשות את זאת ע"י מאמץ כספי. וכ"כ גם את קופת-חולים, יכולים להיות ביהמו חלוקי-דעות פוליטיים, אבל במובן זה הם עושים מאמץ גדול, וצריכים לעמוד לצדם. אצלנו הסטנדרד הוא יותר נמוך משל קופת-חולים, ועם הגדלה של 50% בהוצאות אני מגיע ל-4.300 ל"י למטה, אז מי אפשר לעמוד ב-350 ל"י לשנה, כשעוד כל ההוצאות עגלות.

שנית, לא כל המטות הרשומות, תפוזות, לא בממשלה ולא בעירייה. אין לנו די פרטונל לכך, לכן מספר המטות אינו מחייב.

י. זגני:
אסרתי את זאת.

ד"ר שיבא:
ערכתי את החשבונות לפי מה ששלטנו בשנה שעברה, ופחות מזה ההוצאות לא תוכלנה להיות השנה.

י. רוקח:
אני מציע להוסיף מינימום - 75 ל"י למטה כללית. פחות מ- - 425 ל"י למטה מי אפשר, כאשר ההוצאות הן 4.300 ל"י ליום.

פ. נפתלי:
כרצוני לדעת באיזו מסגרת אנו עובדים? הרי אין אנו חופשיים להחליט על הסכום.

היו"ר ד.צ. פנקס:
עד כמה שאני הבנתי הניחה הועדה - ועדת הכספים - שתהיה הגדלה. המכסימום שנדרש היה - 450 להעמיד ל-350 ל"י גם את יתר המטות. ז.א., ל"י למטה כללית, ובהיר דרש זה בערך 100.000 ל"י לשנה.

ד"ר שיבא:
אני מבין שאני כאן רק עד, בשם משרדי, שאינו צריך להשתתף בדיונים, אבל ברצוני להסביר, שאם אני מקבל את הנחת היו"ר כי הכל עלה, אז הרי גם הכל עלה בשביל משרד הבריאות. אנו צריכים לקחת בחשבון שהוצאות היא כפי שתארתי,

שהממשלה היא כסטנדרד הנמוך ביותר, כאשר הגשתי את התקציב שלי, דרשתי סכום שהיה טפסך גם את ה-425 ל"י למטה כללית, אבל נאמר לי - ע"י ועדת השרים - שאת התקציב הזה אוציא לעצמי מהראש. אני מוכרח, איפוא, להוסיף במקום שזה נחוץ ביותר.

היו"ר ד.צ. פונקס:

אתה מציע, אח-כך, שלא להוסיף למטות כלליות, ולהוסיף במקום זה למטות רוח וריאה עד ל-350 ל"י למטה. את זה לא נוכל לעשות בתקציב הזה, שהוא דטרואקטיבי ברובו. אני חושב שהצעת נותנת תוספת בכרת לחולי רוח וריאה. לחולי ריאה תצטרך רק בהזדמנות לדרוש עוד -40 ל"י, וכבר הגעת להשואה שאתה דורש. אבל איבני טרגיש את עצמי חופשי, כנציג הציבור להגיד לכל מי שסחזיק מטה כללית, שאין אנו מתחייבים בדרישותיהם. כולם טורידים את הסטנדרד.

פ. נפתלי:

אני מטכיים לזה שאנו צריכים לפצוא פשרה, אבל אני שואל את עצמי אם הפשרה שטציע היו"ר באמת מביאה בחשבון, באורה הנכונה, את הבעיות המיוחדות של חולי רוח ושחפת. איבני רואה בזה פשרה, שנותנים את אותה התוספת למטות כלליות ולמטות האלה. את אני טוסף -40 ל"י למטה רגילה ו-60 ל"י למטת חולי רוח ושחפת, אני טגיע לדעת, יותר לרוח של פשרה.

היו"ר ד.צ. פונקס:

אני הצעתי את הצעה, הואיל ול-400 ל"י, לדעתי לא צריכה לבוא תזוזה, לאציל השנה הזאת, ולא לחצי השנה הבאה. מר רוקח יוכל כמובן להסתייג. סכומי התמיכה לכל מטה לא נקבעו ע"י ועדת הכספים. זה נקבע ע"י ועדה מיוחדת של הממשלה. הגדלנו אז אמנם את התמיכה למטה כללית מ-300 ל"י ל-350 ל"י, וכאופן פרופורציונלי גם את התוספות ליתר המטות. אני הייתי מבקש שיקבלו את הצעת הפשרה שלי.

פ. נפתלי:

אני מקבל את הפשרה הזאת, עם ההערה שזה רק לחצי השנה הזאת.

היו"ר ד.צ. פונקס:

אני מניח שגם מר רוקח מקבל את זה. הועדה מחליטה, איפוא, לקבוע את התמיכה מטעם הממשלה לבתי-חולים, עבור מטה כללית ל-400 ל"י לשנה לעומת -350 ל"י כיום, עבור מטה חולי ריאה ל-312.500 ל"י לשנה, לעומת 262.500 ל"י כיום, ועבור מטה חולי רוח ל-225 ל"י לשנה, לעומת -175 ל"י כיום. החלטה זאת סכונבת לתקופת התקציב אשר אנו דנים בה, אפריל - ספטמבר 1951.

אני מציע את זאת בהנחה, שבסוף חצי השנה הבאה בטצב כמו כיום, לא יבוא שנוי בתמיכה למטות כלליות. לעומת זה, תהיה אפשרות להתקדם לכיוון הצעת משרד הבריאות, להגדיל את התמיכה למטות חולי רוח וריאה.

י. רוקח:

לדעתי אי אפשר להסתפק בחצי השנה הבאה ב-400 ל"י למטה כללית.

ד"ר שיבא:

זה יתן לנו -115.000 ל"י, לעומת ההצעה של האוצר. אני רק מביא את זה לידיעתך, כיו"ר ועדת הכספים, שהבעיה הזאת של התוספת ומאין היא תבוא, היא גדולה. אני רואה בזה דיס-פרופורציה לגבי צרכי משרד הבריאות.

היו"ר ד.צ. פונקס:

יתכן שמשרד הבריאות טאד מקופח, אבל לגבי הצרכים, ולא לגבי משרדים אחרים. אבל בחצי השנה הזאת אין כל אפשרות לשנות דבר-מה. ברשותכם, אני רוצה עתה לשאול את ד"ר שיבא עוד שני דברים:

מר כץ הציע להגדיל את התקציב ב-36.000 ל"י, ע"י הגדלת משכורות המפקחים הסניטריים, מתן -10.000 למעבדות ו-20.000 ל"י סטיפנדיות לאחיות. אנו בוועדה דחינו את ההצעה, אבל מר כץ, לאחר שהצעתו נפלה, דרש שבדיון בה בוועדה הזאת. אני מציע לוועדת המסנה לדחות את הדיון בהצעה זו לחצי השני של השנה. איבני מתנגד להעלאת משכורות המפקחים

הסניטריים, ויתכן שהדרישה היא צודקת, אבל יש לדחות את הדיון בזה, לתקציב הבא. אעכיר את זה לתשומת לב האוצר, לספל בזה לקראת התקציב הבא.

עכסיו טאלה נוספת לר"ר טיבא: חבר-הכנסת בהיר בקט לברר מה הן האפשרויות לפתיחת בית-חולים בגליל.

כבר פתחנו בית-חולים בבית-דוד. ר"ר טיבא:

האם זה יסאר גם אחרי הקיץ? כמדומני שהייתם צריכים להתחייב, להחזיר את המקום בסוף הקיץ. פ. נפתלי:

אני תוסך בזה, כי המקום הוא הקדש לאלה הצריכים להתרפא בחטי טבריה. היו"ר ד.צ. פנסט:

המטלה תצטרך להחליט על תוספת סני ביתנים אצל סוייצר, אלא שהסדרות של סוייצר אינם יכולים לסדר מספר כה גדול של חולים, ואי אפשר להוסיף עוד 80 מטות. אנו רק ראינו פתרון בתפיסת בנין אחר לתקופת ביניים. ר"ר טיבא:

מדוע אין מטמטים במלון טבריה? י. זנגי:

זה היה של הגרמנים, היום גרות סם מאה מטפחות של עולים חדשים ואין לאן להוציא אותן. כמו כן יש סם מטרדים, צריכים גם לספץ את הבנין וזה יקח סחצי טנה עד טנה. הגדלנו את בית-החולים הסקוטי בעוד 15 מטות וההצעה האחרונה היא סלאחר שהדסה תבטור את הקמת בית-החולים לסחפת רוצים לפתוח את בית-החולים העירוני של הדסה בתוך בית-חולים כללי של צפת; סם יטנה אפשרות להכניס 80 מטות. יטנו בית-חולים טהצבא בנה בכפר-גלעדי ודרטנו אותו בחזרה. אבל הסק טוען - ולא יכולתי לבטל טענה זו - שהמבנה נמצא בתוך חצר הסק וסאין הם מסכימים להקמת בית-חולים סם אלא אם יתנו להם מקום סגורים אחר. בזטנו אטרנו טבית-החולים סם יטסט את הבתים בטפיבה, אבל היום זה צריך לטסט את העולים. וכבר בלי זה יש צורך בטסידה על הכל. אם נחצר יהיה בית-חולים זה כבר לא יהיה קיבוץ. ר"ר טיבא:

מה עם הבית על-יד טפחא? היו"ר ד.צ. פנסט:

קודם כל זה של הטטיון וטנית יש סם קדחת ואין אפשרות להקים סם יטוב. ר"ר טיבא:

נעבור אם כן לסאלת ההקצבה לטגן-דוד אדום. כמה אתם סוכנים להקציב להם? היו"ר ד.צ. פנסט:

נתנו להם עד עכסיו 800 ל" לחודט. לאחרונה היה וויכוח בינינו בקטר לפעולותיהם הכספיות בארצות הברית והאוצר קטר את טני הדברים. סם, הגוף האוסף בסף נכנס לדפיציט גדול כי יש להם הוצאות סקופיות עצוטות. הדפיציט שלהם 225.000 דולר. היה תנאי לדון בהסתתפות יותר גדולה בתקציבם, אם טגן-דוד אדום יפטיק פעולות כספיות נפרדות בארצות הברית. אבל לא הגענו לידי הסכם והטאלה בטארה כפי שהיתה. בטביל המחצית הטניה של התקציב טאלתי איזה פעולות טגן-דוד אדום צריך לעטות, יש להם מלאי גדול של אטבולנטים ואנו מטלטים להם כבר בטביל הוטלה 50.000 ל"י. ר"ר טיבא:

האם טגן-דוד אדום בכל הארץ הנה חברה אחת? אם כך כיצד היתה הטביתה בתל-אביב? היו"ר ד.צ. פנסט:

ד"ר סיבא: המרכז לא מתנהל בצורה טובה בכל הסניפים.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מציע לסכם טמאחד שיטת ועדת ה' שבתמנתה, משרד הבריאות ישתדל לקבל את חוות דעת הוצעה הזאת ואם ממלא הצדקה לכך יעמידו לרשות מגן-דוד אדום הסכומים הדרושים לכך החל מ-114,51.

ד"ר סיבא: אם יגידו לי מאין יבוא הכסף אז אני סוכן לעשות את זאת.

היו"ר ד.צ. פנקס: אני מתכוון לכך שאם תמצא לנכון שמייע להם סכום יותר גדול עוד מתקופה זו אז נביא את זה בחשבון בתקציב הבא.

אנו סודיים לך ד"ר סיבא.

בנקט עתה את מר איסקרוביץ' נציג משרד הבריאות לענות לנו על סמך שאלות. לתקציב הדתות הוספנו מהתוספת הכללית וכמו כן מהתוספת הנוספת.

מר איסקרוביץ': הוצאנו סכומים נזכרים עד סוף חודש יולי, ולאוגוסט וספטמבר יש לנו סך 15,000 ל"י. אנו עומדים עתה בפני פרובלימות כספיות, ואין כל ספק שנוצא את כל הסכום שנמצא בידנו.

י. זגני: למה הוצאתם ותוציאו את הכסף?

מר איסקרוביץ': לתקציבי קדומה, לטכנולוגיה של רבנים, במעבדות יש בכל מקום ג' ושוחט שמקבלים כל אחד 25 ל"י לחודש. ישנם מרכזים מוזיקליים, עלינו להחזיק מקודמות. עלינו להחזיק בתי-כנסת, ליטובי עוליים, אנו צריכים 12 אלף לירות.

היו"ר ד.צ. פנקס: הוחלט על תוספת של 50,900 ל"י, עכשיו אתם רוצים להוסיף 12,000 ל"י?

י. זגני: לאחר שהממשלה החליטה על תוספת של 200,000 ל"י הודיע הרצפלד למ"מ ראש הממשלה שיש להוסיף עוד 10,000 לירות. ואז אמרנו שאם מ"מ ראש הממשלה יסכים תהיה במקום התוספת של 200,000 ל"י, תוספת של 212,000 ל"י. הם טענו שזה טוב למעבדות וליטובי עוליים. בסדתי על התקציב הזה עם משרד הדתות כשה פעמים. היה גם ענין של השיפוץ הרבני, אם אני לא טועה אמרתם, משרד הדתות, 35,000 ל"י יספיקו לסיפוק צרכיהם. ההפרש היה רק לגבי הפרטי. משכורת של השנה הקודמת. עכשיו הם צורשים תוספת של 22,000 ל"י. הם קבלו 50,900 ל"י ו-12,000 ל"י תוספות. עכשיו הם צורשים עוד 22,000 ל"י.

היו"ר ד.צ. פנקס: כל הענין הזה טעון הסדרה. המוצר שלנו מיליון מיליון מטלים מסכורת לכל דבר והדין חלם באופן קיבוצי ומשרד הדתות מיליון מיליון. כמו כן יש להם הכנסות שאינן נכנסות לקופת הממשלה.

מר איסטרווביץ: יש לנו תכנסות שלעת עתה עוד אינן נכנסות לקופת הממשלה. אנו מקבלים דו"ח מדי חודש בחודש. ישנן קבלות פיוחדות, של מדינת ישראל משרד הדתות, שעליהן חותמים מקבלי המסכורת. את המסכורת משלם משכיר בית-הדין הרבני.

י. זגני: זה עדיין לא מסודר. חדשים רדפתי אחרי היועץ המשפטי ושר המשפטים על סנת לברר אם השילפוט הרבני זה טוסד ממסלתי. אמרו לי שמשדד הדתות מאשר אותם אבל לא ממנה אותם, ועדיין אינני יודע מי הוא הממנה.

מר איסטרווביץ: הרבנות הראשית במקום.

פ. נפתלי: היתה שאלה מי הם שופט המדינה ואפרו שאלה הם אנשים מסקבלים את מינוי המדינה או מטשרד המשפטים או מטשרד הדתות. האישור הסופי לדיינים צריך לבוא מטשרד הדתות.

י. רוסח: מי ממנה מזכירים ומשפדים וכו' ?

מר איסטרווביץ: אלה ברובם היו כבר לפני הקמת המדינה ולחדשים מקבלים אישור סופי מטשרד הדתות. הייתי רוצה לענות למר זגני מדוע אמרנו בזמנו ש-35,000 ל"י צריכים להספיק לנו, אז לא שלטנו את המסכורת השלטה וגם רק את המחצית דמי הייצוג.

הינ"ר ד.צ. פנקס: האם ידוע לך שלפחות בתל-אביב דיינים אלה לא קבלו מסכורות במה חדשים. ודיעו להם שמסכורתם תלויה בהחלטת ועדת הכספים ומסיבה זו הם פנו אלי, אנכי כמובן דחיתי את הטענה.

מר איסטרווביץ: זה לא נסדר לך בדיוק. בתל-אביב נתתי להם הפרשים עד סוף השנה. הם אינם רוצים לקבל את המסכורת כי אינני יכול לשלם להם לפי הדרגה החדשה הואיל ואין לנו כסף.

הינ"ר ד.צ. פנקס: אם כן, העובדה שהם לא קבלו מסכורת, היא נכונה.

מר איסטרווביץ: עד כה היו לאנשים אלה הכנסות צדדיות סכל גם, ומדברים אחרים נזה באט לא היה מסודר.

הינ"ר ד.צ. פנקס: יש להסדיר את העניין ולשלם את המסכורות לשופטים במתכונתם להחלטה. השאלה היא כמה כסף נחוץ ומניין לקחת את הסכום הזה. אני חושב שתשלום המסכורות זה יותר חשוב מצלומים של כתבי יד או דברים דומים ברגע זה, ויש להשתמש בכסף המוקצב למטרות אלו לתשלום מסכורת הדיינים.

י. זגני: משאלה היתה אם לכל האנשים המופיעים ברשימה מגיעה מסכורת.

סר איסקרוביץ:
דרשנו סכום אחד ואחד הצהרה בקשר להכנסות צדדיות שהיו להם, על-ידי כך הורדנו איזה 2200 ל"י כמו כן קבלנו הצהרות סיועם לא יקבלו כסף בשביל סירותם דתיים.

י. רוקח:
התקלוב לסירותם דתיים צריך להיות פרוגרסיבי, לפי יכולת האדם.

י. זגני:
אני מציע סמטור הדתות יחויב לקיים את החלטת ועדת הכספים ויצטרך למצוא את הסקור לזה מהתקציב שלו.

היו"ר ד.צ. פנקס:
הם דורשים 19,000 ל"י לסיפוט הרבני ו-12,000 ל"י לסירותם דתיים לעולים, לחצי שנה, זאת אומרת 31,000 ל"י אני מעמיד במקום הראשון את החובה לסלם לאותם הסופטים שהתחייבו לסלם להם את המסכורת.

י. זגני:
על סמטור הדתות לנהוג ככל סמטור מטטלתי אחר ולהסמדר בגבולות התקציב. אי-אפשר לבקש תקציב ואחח לבוא ולדרוש עוד.

היו"ר ד.צ. פנקס:
אני חושב שזו היתה סגיאנה מצד סמטור הדתות שאמרו כי 35,000 ל"י מספיקו להם ובינתיים חסרים להם סכומים ניכרים. אבל אם זה קרה, אני אומר שיש לדחות לחדשים נוספים דברים שלא ילכו לאיבוד - שמעתי שיש 10,000 ל"י להעמקת כתבי יד של הרמב"ם למשל - ולהסתמט בכסף זה לתשלום המסכורות.

סר איסקרוביץ:
כסף זה כבר הוצאנו.

י. זגני:
אני מציע עכשיו שועדת הכספים תחליט שהרבנים אשר מלולים מהחלטת ועדת הכספים, יקבלו את מה שטוב להם, ונמצא יחד עם סמטור הדתות אפטרות כיצד לעזור להם. אבל אני רוצה שהאחריות תרבוץ גם על סמטור הדתות ולא רק על האוצר.

היו"ר ד.צ. פנקס:
שמעתי טעם ה-1 ליולי המסרדים לא הוציאו יותר מהתקציב המקורי מבלי התוספת הראשונה. רק אחרי ה-1 ביולי התחילו להוציא סכומים נוספים. יוצא, שמסמטור הדתות יכול היה להוציא - 29,500 ל"י. אנו עומדים עתה כחדש וחצי לפני תום התקופה, אז כיצד הוציאו את כל הכסף? אני מבקש שמר זגני יבדור כמה הוציאו על כל סעיף וסעיף.

י. זגני:
ישנם הרבה מאוד סעיפים שברגע שהכסף טאוטר המסרדים חוטבים שהרי זה מגיע ויש להוציא את הכסף.

היו"ר ד.צ. פנקס:
אני מבין, שהסיכום שלנו הוא - שהמסכורת שנקבעה על-ידי החלטת ועדת הכספים לסופטים שהסיפוט הרבני צריכה להסתלם חודש חודש כפי שדורש הסמטור הטוב. היות ולועדת סמטור הדתות חסר סכום כסף להם זה מתבקש סר זגני לבדוק את התקציבים כדי לראות מה הוא הסכום המינימלי הדרוש כדי לעמוד בהתחייבותם.

היו"ר ד.צ. פנקס:

אם יסגם בתקציב מסרד הדתות סכומים שטרם הוציאו וטאפטר לדחות את הוצאתם, אז יש למצוא את הכיסוי לסכר הדרוס למסכורת הסופטים, על-ידי כך. אם לא, מתבקס האוצר למצוא כיסוי לסכום אשר מתברר שהוא חסר.

י. זנגי:

ברצוני רק להסביר למר איסקרוביץ סטודרים אחרים מסתדרים בגבולות תקציבם. בזמנו הטססלה החליטה על תשלום מפרעות של 15 ל"י. אז כל מסרד דרוס תוספת אולם לא נתנו זאת ואסרנו שהסטודרים חייבים למצוא את הסכומים בתקציבם הם.

היו"ר ד.צ. פנקס:

נמרנו בענין מסרד הדתות. תודה רבה לך מר אסקרוביץ.

עתה עלינו לגמור בענין החקלאות. כאן היו סני ענינים. בקטו הענקה מתוך תקציב החקלאות לסקים שנפגעו מהבצורת. דברתי על כך עם מר אפרתי שאמר כי הוא עדיין לא סוכן להצעה בענין זה. בענין בתי-ספר חקלאיים הוטל על מר בניחובסקי והרצפלד לדבר עם נציג מסרד החקלאות.

מה שנשאר לנו, זה איפוא, חינוך. אסרנו הוספה של 30,000 ל"י ויש לחלק את זה בין בתי-ספר מקצועיים, תיכוניים, ותרבות תורנית, וכמו כן לצופים.

לבתי-ספר מקצועיים יש תקציב של 20,000 ל"י.
לבתי-ספר תיכוניים 33,500 ל"י.
לתרבות תורנית 13,970 ל"י.
לצופים 12,500 ל"י.

אני מציע להוסיף לצופים 2500 ל"י
לתרבות תורנית 3500 ל"י

נשארים לנו איפוא 24,000 ל"י

פזה ניתן להסכוחות 14,000 ל"י
ולמקצועיים 10,000 ל"י

י. זנגי:

אני מתנגד לתת תוספת לבתי-ספר תיכוניים שמקבלים טפל תלמיד 150 ל"י סכר לימוד לסנה. יש לתת את זה לבתי-ספר תיכוניים שמקבלים רק 15 ל"י לסנה סכר לימוד.

פ. נפתלי:

בתי הספר המקצועיים נמצאים כלם בטוב קסה יותר מבתי-ספר תיכוניים.

י. רוקח:

אני מציע לתת לבתי-ספר מקצועיים יותר ולתיכוניים פחות.

היו"ר ד.צ. פנקס:

אנו מחליטים, אם כן, לתת לבתי-ספר מקצועיים 14,000 ל"י ולבתי-ספר תיכוניים 10,000 ל"י, ביחד 24,000 ל"י. עם ה-2500 ל"י לצופים ו-3500 ל"י לתרבות התורנית אנו מגיעים איפוא, לסכום של 30,000 ל"י, התוספת שאסרנו. הייתי רוצה ללמוד הקצבה זו לבתי-ספר תיכוניים בהערה, שסכום נוסף זה ניתן רק לרשויות מקומיות או לבתי-ספר ציבוריים שאינם מקבלים סכר לימוד הטססה את הוצאותיהם.